

I

LUKIJALLE

Hyvä lukija!

Saattanet hämmästyä kuullessasi ensikerran mainittavan uudesta uskonnosta. Hämmästyttäsi lisänee vielä se, että uusi uskonto sanotaan syntyneen Suomessa. Jos olet vapaamielinen ihminen, ”suruton”, kuten ”uskovaiset” Sinua nimittäisivät, niin hämmästyksesi johtuu asian uutuudesta. Ehkä ei ole tullut mieleesikään, että uskonto voisi noin vain ”syntyä”, ei ainakaan niin lähellä kuin omassa synnyinmaassasi. Jos kerrottaisiin uutta uskontoa julistettavan jossakin kaukana ja julistaja kuvailtaisiin melkein pä ylikuonnolliseksi olennoksi, niin selaista olisi helpompi ymmärtää. Tällöin on hyvä muistaa, etteivät juutalaisetkaan ymmärtäneet Mesiasiaan, vaan ripustivat hänet ristille. Jeesus oli liian läheinen.

Jos olet elämäkatsomukseltasi ateisti, jos olet — katsellessasi kristikunnan eri kirkkokuntien ja uskonlahkojen puuhia — ymmärtänyt uskonnon

pimeäksi taikauskoksi, niin ehkä kohotat halveksuvasti olkapäitäsi ja huomautat: onko taas puhjennut uusi kasvannainen kristillisen taikauskon ryteikköön?

Tai jos olet omaksunut virallisen kristinuskon, tai lukeudut yhteen sadoista kristillisistä lahkokunnista, niin — kuullessasi uudesta uskonnosta — kukaties närkästyt ja huudahdat: mitähän hullutusta tuokin on? uuspakanuutta, kerettiläisyyttä . . . Ehkä Sinussa herää vanha inkvisiittorin henki ja kuiskaa: roviolle! Mutta samassa Sinut valtaa heikkous ja avuttomuuden tunne muistaessasi, etteivät pannaanjulistukset enää tehoa, sillä keskiaika on mennyttä elämää.

Eniten kuitenkin uskoisin Sinun hyvä lukija olevan valistuneen terävänäköisen ja herkkäkuuloisen ihmisen. Uskoisin Sinun katselleen elämää avoimin silmin ja kuunnelleen sen erilaisia ääniä. Olet nähnyt ympärilläsi ihmisten kompastukset ja voitot, olet tuntenut heidän surunsa ja ilonsa. Olet katsellut kansojen kamppailuja elämänsä säilyttämiseksi ja toistensa tuhoamista, näet sotien ja vallankumousten kauhut, kuulet silvottujen ja kodittomien valitukset. Näet ja kuulet kansojen kilpavarustelut ja järkytyt. Muistat: kaksi suursotaa on jo käyty ja joka valtakunnassa on julistettu oppia: on suurta taistella kodin, uskonnon ja isänmaan puolesta. Kahdesti on jo lyhyen ajan sisällä maailma raunioitettu ja molemmilla kerroilla on taistelijoilta mennyt koti, uskonto ja isänmaa. Näet omin silmin: mitä voimakkaammin joku kansa on sotilaallisesti varustautunut, sitä suurempi on sen kansan romahdus. — Vähitellen heräät ja huomioit: on tainnut aika muuttua, vanhat käsitteet näyttävät

lahonneilta ja lemuavat tunkkaantuneilta. Kukaties sota joutaa jo museoon.

Kun olet näin, valistunut lukija, huomioinut elämää ja alat tuntea ahdistusta ja epätoivoa ihmiskunnan takia, niin, kun kuulet puhuttavan uudesta uskonnosta, tulet iloiseksi. Herkistät korviasi yhä enemmän ja yhtäkkiä sukeltautuu muistojesi kätköistä nuo lukemasi suuren Mestarin sanat: ”Ja te saatte kuulla sotien melskettä ja sanomia sodista; katsokaa, ettette peljästy... Sillä kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan, ja nälänhätää ja maanjäristystä tulee monin paikoin. Mutta kaikki tämä on synnytystuskien alkua”. — Synnytystuskien alkua? kysyt. Mikä se syntyy? Silloin vastaa viisaus: **syntyy uusi uskonto.** On jotakin totta siinä, kun kristikunta on liittänyt odotetun ”lopun ajan” eli aikakauden lopun yhteyteen Kristuksen toisen tulemisen. Onhan sanottu Kristuksen tulevan silloin **kunniassaan.** Palestiinassa tuomittiin Jeesus kuolemaan, tuomittiin rikollisena, vieläpä väärin todistajien myötävaikutuksella. Häntä ei otettu vastaan **opettajana.** — Kun siis uusi uskonto on syntynyt, niin luonnollisesti on elänyt myöskin tuon uskonnon julistaja.

Kun näin osaat pysyä avoimena ja kuunnella, niin tuo suuri Mestari puhuu Sinulle enemmänkin: ”Mutta oppikaa viikunapuusta vertaus: kun sen oksa jo on tuore ja lehdet puhkeavat, niin te tiedätte, että kesä on lähellä. Samoin te myös, kun näette tämän kaiken, tietäkää, että se on lähellä, oven edessä”. — Niin, minkä näemme? kysyt. Ja sama Mestari

vastaa: ”Kun te siis näette hävityksen kauhistuksen, josta on puhuttu profeetta Danielin kautta . . . Sillä silloin on oleva suuri ahdistus, jonka kaltaista ei ole ollut maailman alusta hamaan tähän asti eikä milloinkaan tule. Ja ellei niitä päiviä olisi lyhennetty, ei mikään liha pelastuisi; mutta valittujen tähden ne päivät lyhennetään”. — Kun siis näet aikamme kaamean tilan, jolloin maailman kansat seisovat kaikkinelevin atomiasein toisiaan vastassa ja tiedotusvälineitten ”tuoreimmat tiedot” kertovat päivittäin yhä uhkaavammaksi käyvästä ihmiskunnan yhteistuhosta, niin se on merkki kesän läheisyydestä: **henkinen aurinko on noussut**, uusi uskonto on julistettu. — Etkö siis tämän ymmärtäessäsi tahtoisit ottaa selvää, mitä tuo uusi uskonto opettaa? Ovathan nuo suuren Mestarin sanat vakavia, viittaavathan ne selvästi siihen, että joku osa ihmiskuntaa — valitut — voivat tuota kauhun aikaa lyhentää.

Valitut? kysyt. Niin he, jotka seuraavat Mestarin käskyjä, Vuorisaarnaa. He ovat taivasten valtakunnan kansalaisia. ”Ei jokainen, joka sanoo minulle: ’Herra’, ’Herra’, pääse taivasten valtakuntaan, vaan se, joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon”. Kalliolle rakentaa hän, joka tekee kuten Mestari neuvoo, joka toteuttaa käytännössä hänen opetuksiaan.

Jos siis, hyvä lukija, tunnet mielenkiintoa Suomessa syntyneeseen uuteen uskontoon, niin huomautan heti, ettei tämä vaatimaton kirjanen ole tarkoitettu muuksi kuin ajatustesi herättelijäksi. Tämä ei pyri antamaan vastausta uuden uskonnon

sisältöön. Tämä on vain kuin lapsi teiden risteyksessä, mutta siitä erikoinen lapsi, että se osaa sanoa: mene tuonne päin. Sillä vastauksen antaa kysymyksillesi runsas ja monipuolinen teosofinen ja ennen kaikkea kristosofinen kirjallisuus. Tutki H. P. Blavatskyä, Pekka Ervastia ja J. R. Hannulaa, niin löydät mitä etsit.

Tampereella I. IV. 1958.

Väinö Lehtonen.